

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1158/2025
18.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Павла Јуришића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.624/22 од 29.03.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 411/24 од 13.05.2025.године, у седници већа одржаној дана 18.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Павла Јуришића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.624/22 од 29.03.2024.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 411/24 од 13.05.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.624/22 од 29.03.2024.године окривљени АА, ББ и ВВ су оглашени кривим да су извршили продужено кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. КЗ, за које дело је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од две године, окривљени АА на казну затвора у трајању од једне године, која казна се има извршити у просторијама у којима окривљени станује, у ..., ул. ... број ..., без примене електронског надзора, а окривљени ВВ на казну затвора у трајању од једне године, која казна се има извршити у у просторијама у којима окривљени станује у ..., улица ... број ..., без примене електронског надзора. Окривљени АА и ВВ не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико осуђени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом на основу члана 258. став. 4. ЗКП оштећени ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ, ХХ, ЦЦ, ЧЧ, ЏЏ и ШШ су упућени да своје имовинскоправне захтеве остварују у парничном поступку.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени АА, ББ и ВВ су обавезани да плате судски паушал у износу од по 5.000,00 динара, окривљени АА је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 18.176,40, окривљени ВВ трошкове кривичног поступка у износу од 81.750,00, као и да солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 9.956,00 динара, све на рачун Основног суда у Зрењанину, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудним извршењем, а окривљени ББ да Основном суду у Зрењанину надокнади трошкове поступка на име ангажовања браниоца постављеног по службеној дужности, чију висину ће суд утврдити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 411/24 од 13.05.2025.године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Зрењанину, као и жалбе бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.624/22 од 29.03.2024.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Павле Јуришић, због повреде закона из члана 16. став 5. и 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Павла Јуришића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на записницима о саслушању окривљених АА и ББ, који су сачињени пред истражним судијом Основног суда у Зрењанину у предмету Ки.1385/2012 дана 22.01.2013.године. Свој став бранилац окривљеног образлаже наводима да окривљени АА приликом саслушања није имао браниоца и да се признање дато том приликом не може користити као доказ у поступку, односно да је исказ дат супротно одредби члана 88. ЗКП. Поред наведеног, бранилац је нарочито истакао чињеницу да је признање окривљеног АА једини доказ оптужбе и да не постоје други материјални докази, као и да је окривљени АА у време

давања исказа био у стању смањене урачунљивости услед хероинске зависности, те је спорно да ли је окривљени у таквој ситуацији био у стању да нешто призна или не и да разуме поуку да може узети браниоца и да се његов исказ може користити у поступку. Бранилац је оспорио и законитост записника о саслушању окривљеног ББ, јер исти као и записник о саслушању окривљеног АА нису потписани од стране свих присутних лица, па су наведени записници требали бити издвојени из списка предмета.

По оцени Врховног суда, наведени записници представљају законите доказе и по начину прибављања и по својој садржини и на истима се може заснивати пресуда. Ова доказна радња (саслушање окривљених) предузета је у складу са одредбама чланова 89. и 90. Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљених и састављања записника о томе („Службени гласник РС“ број 76/10 од 22.10.2010.године), из разлога што из списка предмета произилази да је дана 22.01.2013.године пред истражним судијом Основног суда у Зрењанину у предмету Ки.1385/2012 саслушан окривљени АА и да је у записнику констатовано да је окривљени у складу са одредбом члана 4. став 2. тачка 2) и 89. став 2. од стране истражног судије поучен о својим обавезама, као и о праву да може узети браниоца који ће присуствовати његовом саслушању, те упозорен да све што изјави може бити употребљено против њега и да није дужан да износи своју одбрану нити да одговара на постављена питања, а окривљени навео да је разумео поуке и упозорења те изјавио да неће ангажовати браниоца. На крају записника је констатовано да је окривљени поучен да пре потписивања може прочитати записник, на шта је изјавио да не жели да га прочита, у записник је унето шта је изјавио, а записник су потписали истражни судија и окривљени. Све наведено је такође констативно и у записнику о саслушању окривљеног ББ.

Стоји чињеница да записнике о саслушању окривљених није потписао записничар. Међутим, та чињеница по налажењу овог суда, не чини ове доказе незаконитим у садржинском смислу и нема за последицу њихово обавезно издвајање из списка предмета. Ово са разлога јер одредбом члана 177. ЗКП, који је важио у време предузетих радњи није изричито прописано да ако записничар не потпише записник на крају да се на том доказу не може заснивати судска одлука, дакле, реч је о повреди релативног карактера, тако да непотписивање записничара на крају записника о саслушању окривљеног нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост дог доказа, односно да ли је повреда наведене одредбе таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а суд је у конкретном случају оценио да је наведени записник законит и да га не треба издвојити из списка предмета.

По оцени Врховног суда, приликом саслушања окривљених пред истражним судијом у свему је поступљено у складу са одредбом члана 89. ЗКП, тако што су окривљени почени о својим правима, нарочито о праву да ангажују браниоца, а чије присуство по одредбама тадашњег ЗКП није било обавезно, а као што је већ наведено, чињеница да записничар није потписао наведене записнике није од утицаја на законитост наведених записника. Поред наведеног, окривљени су имали могућност да прочитају записнике, потписали их и нису имали примедбе на исте.

Иако бранилац окривљеног у оквиру наведене повреде закона истиче као незаконите доказе и листинге мобилних телефона, исти у захтеву не образлаже због чега су наведени докази незаконити и противно којим одредбама закона су сачињени, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Имајући наведено у виду, по оцени Врховног суда, неосновани су наводи браниоца окривљеног којима указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева, бранилац окривљеног истиче повреду закона из члана 16. став 5. ЗКП, јер суд сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, постојање обележја кривичног дела или примена неке друге одредбе кривичног закона, није решио у корист окривљеног. Бранилац окривљеног је указао и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП.

Како повреде одредби чланова 16. став 5., 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић